

MINISTERIO
DE ASUNTOS EXTERIORES,
UNIÓN EUROPEA
Y COOPERACIÓN

TRIBUNAL CALIFICADOR
PRUEBAS PARA EL INGRESO EN EL CUERPO
DE TRADUCTORES E INTÉRPRETES DEL
ESTADO

*Resolución de 23 de abril de 2021
(BOE núm. 103, del 30.4.2021)*

TRADUCCIÓN CATALÁN-CASTELLANO

Les polítiques migratòries a Espanya

Des d'una perspectiva de les polítiques comparades, l'accés al mercat laboral de les persones migrades amb autorització de treball a l'Estat espanyol és clarament superior al de la resta de països de l'OCDE. La situació en relació amb els drets associats al mercat de treball i les condicions d'accés a l'autorització de residència permanent per a les persones amb autoritzacions temporals, també són valorades positivament.

En canvi, les polítiques migratòries de l'Estat espanyol són valorades més restrictivament en relació amb el reagrupament familiar, tant pel que fa al dret a la sol·licitud com a l'accés al treball, la participació política i l'accés a la nacionalitat espanyola.

Ara bé, el principal dèficit de les polítiques estatals d'immigració ha estat les dificultats per mantenir dins els límits de les previsions regulars els fluxos migratoris reals, recurrent, en diverses ocasions i com a mecanismes d'adequació entre realitat i legalitat, a les regularitzacions extraordinàries i incloent el procediment d'arrelament social en la seva legislació.

Tanmateix, és significatiu de subratllar l'augment espectacular dels fluxos regulars en els darrers dos anys i el seu increment de pes relatiu que es pot estimar respecte al pes dels fluxos en situació administrativa irregular. Aquest increment, però, s'explica més pel pes dels reagrupaments familiars i les contractacions nominatives que no a causa del que es considerava el mecanisme principal d'immigració en el nostre sistema legal, la contractació no nominativa en origen via contingent. D'entre les dificultats que el contingent ha trobat en la seva implementació, cal referir-se a les més estructurals per tal de repensar el model i trobar respostes en un futur canvi de la legislació estatal. En primer lloc, cal destacar que, mentre que el nostre mercat de treball ha creat durant deu anys un nombre molt important de llocs de treball, les estructures de gestió per a la contractació de persones estrangeres han presentat limitacions clares. En segon lloc, cal subratllar la paradoxa que, mentre que el contingent ha estat utilitzat per les grans empreses i per a les campanyes agràries, la majoria de les treballadores i treballadors nous s'ocupen en petites i mitjanes empreses, així com en les famílies.

Aquest marc legislatiu vigent relaciona els fluxos migratoris amb les necessitats del mercat de treball, element considerat positiu per garantir la cohesió social i una evolució econòmica favorable. Però set anys després de la Llei 4/2000, d'11 de gener, i tenint en compte els resultats, s'observa que basar la generació dels fluxos migratoris en la primera contractació no garanteix un flux adequat al mercat de treball. En primer lloc, perquè la vida laboral de les persones migrades no es defineix pel primer contracte de treball, sinó per la seva ocupabilitat al llarg de la seva vida laboral, i, en segon lloc,

MINISTERIO
DE ASUNTOS EXTERIORES,
UNIÓN EUROPEA
Y COOPERACIÓN

**TRIBUNAL CALIFICADOR
PRUEBAS PARA EL INGRESO EN EL CUERPO
DE TRADUCTORES E INTÉRPRETES DEL
ESTADO**

*Resolución de 23 de abril de 2021
(BOE núm. 103, del 30.4.2021)*

perquè el flux de migració familiar que es genera també té incidència en el mercat de treball, així com en la provisió dels serveis bàsics.

Un altre repte que planteja el fet migratori i del qual cal fer esment es el de la incorporació d'aquesta nova població a la ciutadania plena, a la participació en tots els àmbits de la societat que l'acull i en l'assoliment de la igualtat de drets i deures. Per primera vegada en la nostra democràcia un percentatge molt important de residents al nostre país no gaudeixen de tots els drets de ciutadania, com ara els drets de participació política. Aquest fet resulta especialment significatiu si es té en compte el percentatge, dins la població amb nacionalitat estrangera, de les persones que fa més de cinc anys que resideixen regularment al nostre país i si es tenen presents les dificultats, tant legals com de gestió, per accedir a la nacionalitat espanyola.

Fuente: Plan Nacional de Inmigración, Generalitat de Catalunya, 2008.